

Artikel 6.

1. Det skal være et af Socialpolitikens Maal i Praksis at gennemføre Princippet om lige Løn for ensartet Arbejde indenfor samme Fag eller Virksomhed, og at hindre Forskelsbehandling af Arbejderne paa Grund af disses Race, Tro eller Køn i Henseende til Muligheden for at opnaa Beskæftigelse eller Forfremmelse samt i lønningsmæssig Henseende.

2. Alle egnede Forholdsregler bør træffes for at udjævne bestaaende Uligheder i lønningsmæssig Henseende, som skyldes Forskelsbehandling paa Grund af Race, Religion eller Køn, derved at man forhøjer de Lønsatser, som de daarligst betalte Arbejdere er undergivet.

3. Der kan tilstaas Arbejdere, som er antaget til Beskæftigelse fra et Sted udenfor det afhængige Omraade, et Tillæg til Imødegaaelse af enhver Udgift til Fordel for dem selv eller deres Familie, der anses for rimelig under Hensyn til, at de er beskæftiget borte fra Hjemmet.

2. Del. Arbejderne og Landbrugspolitikken.

Artikel 7.

Følgende Foranstaltninger bør optages til Overvejelse af de kompetente Myndigheder med Henblik paa en Udvidelse af Produktionskapaciteten og en Forbedring af Landarbejdernes Levestandard:

- (a) Fjernelse i videst muligt Omfang af Aarsagerne til vedvarende Gældsforpligtelser;
- (b) Kontrol med Overtagelse af Agerland til Ikke-Landbrugere for at sikre, at saadan Overdragelse kun finder Sted, hvor dette tjener Omraadet bedst;
- (c) Tilsyn med Forpagtningsforhold og Arbejdsvilkaar for at sikre Forpagterne og Arbejderne den bedst mulige Levestandard og en passende Andel af enhver Fortjeneste, der indtræder som Følge af en Stigning i Produktionen eller i Priserne.

3. Del. Social Tryghed.

Artikel 8.

Der skal snarest muligt ad Lovgivningens Vej træffes Bestemmelse om Udbetaling af Erstatning til Arbejderne i de Tilfælde, hvor paagældende er ude af Stand til at arbejde som Følge af Ulykkestilfælde, indtruffet som Følge af og under Arbejdet, og til Efterladte, overfor hvilke der paahviler dem Forsørgelsespligt, hvor Døden er indtraadt som Følge af et saadant Ulykkestilfælde, samt om Kur og Pleje for Personer, der kommer til Skade ved saadanne Tilfælde.

- (a) I Tilfælde af Arbejdsudygtighed skal Erstatning udbetales senest fra 5. Dagen efter Ulykkestilfældet, men saafremt Arbejdsudygtigheden strækker sig over mere end 4 Uger, skal Erstatningen udredes fra Arbejdsudygtighedens Indtræden.
- (b) Alle de Forholdsregler, som det er praktisk muligt at gennemføre under de lokale Forhold, skal træffes for snarest muligt at gengive den tilskadekomne Arbejder hans Indtjeningsevne.
- (c) Medmindre andet er bestemt ved en almindelig Socialforsikrings-Ordning, skal Omkostningerne ved Erstatningen bæres af Arbejdsgiveren og snarest muligt dækkes gennem en tvungen Forsikringsordning, der ikke oprettes i erhvervsmæssigt Øjemed.
- (d) Lovgivningen og alle Reglerne vedrørende Erstatning skal simplificeres mest muligt; specielt bør en offentlig Embedsmand være ansvarlig for, at tilskadekomne Arbejdere modtager de Erstatningssummer, de er berettiget til, og Kravene skal afgøres paa Grundlag af en kortfattet formløs Procedure.

Artikel 9.

Hvor Tilskadekomsten har varig Arbejdsudygtighed af alvorligere Art eller Døden til Følge, skal den Erstatning, der tilkommer den tilskadekomne eller hans Efterladte, udredes med periodiske Beløb: dog at den helt eller delvis kan udbetales som en rund Sum, hvis de kompetente Myndigheder skønner, at den vil blive fornuftigt anvendt, eller anser det for umuligt at føre en virksom Kontrol med de periodiske Ydelser. Det bør imidlertid være Socialpolitikens Maal at forlade Systemet med en rund Sum til Fordel for periodiske Ydelser.